IIde Jaargang Curacao

AMIGOE DI

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇA

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BL
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

Pa ao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE TOEKOMST
VAN HET
PROTESTANTSCHE DUITSCHLAND

Terwijl te Rome de voorbereiding van de vereeniging der Oostersche kerken naar wensch des Pausen is geslaagd, en de verhouding van het Vaticaan met het Russische hof veel doet hopen voor de Katholieke onderdanen des nieuwen Czaars, vraagt men zich als van zelf af, hoe in den Duitschen Staat de toestand van den godsdienst wezen mag.

Wat den toestand der Duitsche Katholieken aangaat, men behoeft zich den afloop van hunnen twintigjarigen strijd tegen de Meiwetten en tegen hare voorstanders slechts te herinneren, om aanstonds met het antwoord gereed te zijn. De boom der Katholieke Kerk verloor in deze eeuw op Duitsch grondgebied eene kleine hoeveelheid aangestoken vruchten, doch verder hebben alle stormen der vervolging hier den alouden elk slechts sterkere bevestiging zijner wortelen en grooteren wasdom in gebladerte en vruchten geschonken.

Doch hoe is het met de Protestanten gedurende deze jaren gegaan? Is hunne geloofsovertuiging even ongedeerd gebleven in de harten als die der vervolgde Katholieken? De Protestanten maken in Duitschland twee derden der bevolking uit; het is dus wel de moeite waard, hier een oogenblik, uit de nieuwste gegevens dezer zaak, de rekening der toekomst te onderzoeken.

Volgens de Duitsche Protestantsche pers zelve is het Duitsche Protestantisme, zoowel onder de arbeidende klassen als onder het meer verlichte deel der natie, in volslagen achteruitgang.

Hooren wij de *Grenzboten* van Leipzig uit het begin van dit jaar. Toen dit blad, dat eene zeer Protestantsche kleur heeft, de revolutionnaire ideeën van het proletariaat onder de Duitsche werklieden besprak, zeide het o. a. deze woorden: „Eene enkele zaak had kunnen dienen om de zaden van het socialisme te verstikken, en die enkele zaak was de godsdienst. Maar onze liberalen hebben het godsdienstig gevoel onder de Protestantsche bevolking zóó ten eenen male uitgeroeid, dat er geen hoop op het herleven van dat gevoel overblijft. Ongetwijfeld — zoo gaat het blad voort — houwdt men, tegenwoordig zelfs nog, talrijke kerken voor onze Heidensche burgers te Berlijn; evenzoo wonen des Zondags nog verschillende hooge personages, door soldaten-massa's geëscorteerd, eene prediking bij in een of ander tempelgebouw; maar hij, die meenen mocht, dat men den eenmaal uitgeroeiden godsdienst spoedig door deze demonstratiën zal hebben hersteld, zal zich bitter bedrogen vinden."

Waarlijk, het aangehaalde getuigenis geeft te denken. Maar er is nog veel meer. Publiek wordt in Duitschland, volgens geschriften der geleerde wereld, de godsdienst op alle katheders der hoogescholen ondermijnd. Te Berlijn, te Halle, ja, op de meeste leerstoelen der Protestantsche godgeleerdheid schijnen de overigens zoo geleerde professoren hunne eer te zoeken in het verbreiden van het rationalisme. De zoogenaamde school van Ritchl overheerscht schier heel het jonge Duitschland, en mannen als de beroemde Harnack, Beyschlag en hunne tallooze aanhangers gelooven volstrekt niet meer aan de Godheid van Christus, en vreezen ook het radicalisme niet, waartoe elke consequente bestrijder des Christendoms komen moet. Veel stouter van aanleg dan onze Groninger-school, kent de Duitsche universiteit noch windselen noch verzachtingen in de apodictische uitspraken, waarop zij de academische jeugd onthaalt. Hier geen weifelen over de echtheid van eenig Schriftuurboek, hier geen zachte Tubinger-imitatie betreffende het verschil van Ur-text of mythen-aanvulsel; neen, aan Duitschland's toekomstige predikanten en theologen wordt thans iederen morgen in godslasterlijke kalmte verkondigd, dat Christus niets meer was dan een of ander wijsgeer, dat al Zijne mirakelen historisch onwaar, dat de Evangeliën louter legenden zijn, en dat eindelijk zeer consequent heel de wetgeving des Christendoms, wel verre van in geweten te verbinden, niets anders is dan een systeem, naar willekeur ingericht. En met zulk [illegible] tantsche prediker straks eene of andere gemeente voorgaan, want daar dienen, zij het dan ook in afschuwelijke huichelarij, nog eenige groote dogma's van de Christenleer op den kansel te worden verkondigd. Is het wonder, dat eindelijk de boosheid den Duitschen kanselredenaar al te machtig wordt, en men luidkeels begint te klagen over het onhoudbare der predikantsbediening? Zekere predikant Lorck althans heeft niet geaarzeld, om in het begin van dit jaar openlijk zijn eigen huichelarij te beschrijven in een brochure, getiteld: *Mijne afzetting onder minister Zedlitz, ter oorzake van mijne godsdienstige overtuiging.*

Niets is zoo treurig te lezen als de brochure van Lorch. Deze herder verklaart, dat hij reeds aan de universiteit zijn geloof had verloren, en verder getuigt hij onbewimpeld, dat hij in zijne gemeente alle geestelijke functies dorst uitoefenen, ofschoon, hij hoegenaamd het Christendom niet meer aanhing. Zelfs verhaalt Lorch, dat hij niet eens bij het Doopsel den noodzakelijken ritus onderhield, en de doopsformule door hem eenvoudig werd gewijzigd.

In schier gelijken geest heeft een ander predikant, de heer Schwalb (een gevierd voorganger der Martinus-gemeente te Bremen), gedaan. Deze schrijver heeft — na vrijwillig zijn predikantsambt te hebben neergelegd — de pen opgenomen om eene brochure uit te geven: *Is Jesus de Verlosser?* en de conclusie der brochure is ontkennend. Dat was het besluit van een bewonderde predikantsloopbaan!

Waar gaat het dus heen in Duitschland? Het antwoord kan niet twijfelachtig zijn.

Luther's kinderen gaan langs den weg van rationalisme de jammeren van de anarchie en het socialisme te gemoet.

Moge echter de Hemel nog tijdig dien gang veranderen!

—o—

De nieuwe duitsche Rijkskanselier.

—o—

De parijsche correspondent van de *Times* deelt in dit blad eenige belangrijke herinneringen mede van prins-Hohenlohe, den nieuwen duitschen Rijkskanselier, uit de dagen dat deze te Parijs gezant is geweest. Reeds dadelijk—verhaalt hij—brak een twist uit tusschen den nieuwen gezant en den minister van Buitenlandsche Zaken, hertog Decazes. In een buitenlandsch blad was een venijnig artikel tegen den gezant verschenen, en Hohenloge beweerde dat dit artikel van den hertog was uitgegaan. Het geschil werd steeds ernstiger, en daar de zaak moest worden vereffend, koos men mij tot bemiddelaar. Dat was een moeilijke taak, daar geen van beiden iets van zijn standpunt wilde prijsgeven: de gezant beweerde dat het artikel van den hertog uitging, terwijl deze verklaarde er niets van te weten. Ik herinner mij, dat ik viermaal op één dag tusschen het hotel Trianon, de woning van den hertog, en het duitsche gezantschaphotel heen en weer heb gereden. Ten slotte kwam men overeen, de zaak te laten rusten. Beide mannen hadden thans hun wederzijdsche kracht gemeten en zochten een openlijk conflict te vermijden. Zij trachtten langs den privaten weg een oplossing der moeilijkheden voor te bereiden, alvorens zij daarover in het openbaar spraken. Over het vermoorden van een Duitscher te Commercy waren alle Duitschers verbolgen. De gezant zond mij tot den hertog: „Zeg hem," voegde hij mij toe, „dat ik heden tot hem kom en dat ik in last heb, krasse taal te voeren." De hertog antwoordde: "Zeg aan den prins, dat ik, wanneer hij zijn zending heeft vervuld, mij goed zal afborstelen, en er zal geen spoor van overblijven."

Allengs, dank zij het geduld van den prins, zijn oprecht gemeenden wensch om den vrede te bewaren en de fijne wijze, waarop hij vermeed den hertog aanleiding tot klagen te geven, kwam er weer wat meer toenadering tusschen de twee staatsmannen, en toen het incident van 1875 plaats had, kon de prins, zonder aan zijn plicht te kort te schieten, den hertog bewijzen dat hij gemeenschappelijk met hem arbeidde. De gezant wist, dat prins Bismarck, zonder het te zeggen, de intriges der militaire partij afkeurde, en hij stelde zich in gemeenschap met hen, die voor het behoud van den vrede werkten. Zoo doelde vóór en na den val van Mac Mahon zijn aanwezigheid te Parijs derwijze op vrede, dat er steeds bezorgdheid heerschte wanneer hij zijn jaarlijksch verlof nam, en hij altijd de gewichtigste concessiën verkreeg, zoodra hij zijn heengaan in het verschiet stelde. Terwijl hij aldus op de meest omvattende wijze zijne zending vervulde, had hij soms echt kinderlijke invallen. Hij beschouwde Haroen al Raschid's gewoonte als de beste regeerings-methode; hoe het volk dacht, vernam hij liefst van het volk zelf. Dikwijls begaf gij zich derhalve in het dichtste gedrang, voor de meest gelezen aanplakbiljetten, in openbare vergaderingen, naar stations van huurkoetsiers, en luisterde daar aandachtig naar 't geen de menschen zeiden.

De Regeering, vreezende dat hem daarbij iets onaangenaams kon gebeuren, nam te zijner bescherming bijzondere maatregelen, waarover hij zich niet weinig vroolijk maakte, toen hij er de lucht van kreeg. Hij had steeds een dagboek bij zich, waarin hij zorgvuldig alles nooterde wat hij in den loop van den dag had hij grooten afkeer van onverwachte dépêches en andere ambtelijke verrassingen. „Als er eenmaal een telephoon zal zijn tusschen Parijs en Berlijn," zei hij eens, „dan leg ik terstond mij elk oogenblik op een bericht van den Rijkskanselier moeten voorbereiden."

In de conversatie was hij buitengewoon voorzichtig. Wanneer hij wilde vermijden over iets te spreken, dan zei hij altijd dat hij het in een dagblad had gelezen, wat beteekende dat men er hem niet verder naar moest vragen. Somtijds schreef hij mij: „Is zal u met genoegen op het bepaalde uur ontvangen, maar ik zeg u reeds vooraf, dat ik u niets zal mededeelen."

Wilde en kon hij zich echter over iets uitlaten, dan gaf hij nooit aanleiding tot misverstand; hij zei zijne [illegible] lichtingen, doch liet zich nimmer in met redetwisten, tenzij hij reden had, om onjuistheden te bestrijden. Zijn salon was een vergaderplaats van alle partijen en zijn heengaan werd allerwegen gevoeld als een niet te herstellen verlies.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

DANKBETUIGING

Hoogst gevoelig en dankbaar voor de veelvuldige blijken van belangstelling en vriendschap, ontvangen bij de gelegenheid van mijn gouden jubilée als officier van gezondheid bij het N. W. I. Leger op den 8n. dezer, vermoen ik niet beter dan langs dezen weg, dus openlijk, de erkentelijkheid aan den dag te kunnen leggen, die mijn hart vervult.

Innige dank zijn hierbij, ook namens mijne familie, door mij betuigd:

aan den Hoogedelgestrenge Heer Gouverneur der kolonie, Mr. C. A. H. Barge, op wiens voordracht ongetwijfeld ik de eer heb te danken, dat ik op dien voor mij gedenkwaardigen dag tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau benoemd ben geworden en die zich verwaardigd heeft mij zulks in een hartelijke toespraak mede te deelen;

aan den commandant en de officieren der Schutterij, van Hr. Ms. *Alkmaar* en van het garnizoen, die mij hunne gelukwenschen zijn komen aanbieden;

aan de redactiën der hier verschijnende nieuwsbladen, die van mijn gouden jubilée melding gemaakt en de beleefdheid gehad hebben, er hunne zeer gewaardeerde felicitatiën bij te voegen;

aan de particulieren, die mij hetzij mondeling, hetzij door toezending van hunne naamkaartjes van hunne deelneming in mijn jubelfeest hebben doen blijken;

Ma...

id...

ld, ...

gele...

geschonken ...

belangstelling, vriendschap en deelneming, doch in niet mindere mate schat ik ook de andere door mij ontvangen huldeblijken.

Mochten de vele goede wenschen, die op mij jubilée-dag aan oprechte harten zijn ontsproten, door den Schenker van al het goede worden verhoord, dan hoop ik in de gelegenheid te zullen zijn om aan hen, die mij op dien dag met bewijzen van belangstelling en vriendschap hebben verblijd, het een of ander bewijs te kunnen leveren van den hoogen prijs, waarop ik hunne beleefdheden stel.

Curaçao, 19 December 1894.

FERGUSON.

Off. v. gezondh. 1e. kl.

Krachtens het bepaalde bij art. 13 van P. B. 1892 N°. 22, wordt hierbij bekend gemaakt dat op den 1 Januari a. s. een postwisseldienst zal geopend worden met de Fransche kantoren gevestigd te Constantinopel, Beyrouth, Salonika, Smijrna, Alexandrië, Port-Said, Tripoli (Barbarije), Tanger en Zanzibar.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Marie Rosario Hernandez, James Reith, José Ma Lares, Henriet Pinedo, Angelina Henriquez, Patricio Sansonete, Rosa de Faneijte, Martin Vicenten Paulo, Mercedes Ma Urdaneta, Wana Grine.– ... May, José Ramon Fonseca, Emmy Zeih, Arnold Britth.

BUITENLAND

Rome.— Z. H. de Paus, zoo *meldt* de Agence Havas heeft den bij zijn hof geaccrediteerden Russischen gezant Iswolski in audiëntie ontvangen en hem verklaard, dat hij veel hoopt van keizer Nicolaas voor de instandhouding der goede betrekkingen tusschen Rusland en den H. Stoel en de verwachting uitspreekt, dat de Russische regeering haar steun zal verleenen tot het door den Paus ondernomen werk der vereeniging van de Oostersche kerken.

Bij het afscheid gaf Z. H. aan Iswolski de verzekering dat de sultan de besluiten van de conferentie der Oostersche patriarchen zou aannemen.

— De Turksche regeering heeft aan Mgr. Azarian verlof gegeven om naar Rome te gaan en een samenkomst te hebben met den Paus. Mgr. Azarian, de Armenische patriarch, die tijdens de conferentie der Oostersche patriarchen afwezig was, zal in December te Rome komen tegen den tijd van het aanstaand consistorie.

— De H. Vader heeft een door hem zelven gewijd kruisbeeld, alsmede een mozaïektafel, voorstellende de H. Maagd, gezonden aan de Fransche zusters Dominicanessen. die zich te Cocorite, bij Port of Spain (Amerika) aan de verpleging der melaatschen wijden.

— Te Rome is dezer dagen met bijzonder eerebetoon ter aarde besteld een dier heldinnen van christelijke zelfopoffering, waarop onze Kerk met zooveel trots kan bogen. De 26jarige zuster Agostina, die in het hospital van den H. Geest sedert zeven jaren de teringlijders verpleegde, was gevallen onder de dolksteken van een verpleegde, was weggezonden. Meer dan 5000 personen woonden de begrafenis bij, terwijl burgelijke hoogwaardigheidsbekleeders, tegelijk met zusters uit het hospitaal, de slippen van het lijkkleed droegen. Van allezijden waren bloemen en kransen ingekomen o. m. van het ministerie van binnenlandsche zaken, van den gemeen-

...ermakelijk ... Te Genua ...agnaghi, in ...den omtrek ...hij op bevel ...o het fort, die ...in hechtenis ...n wilde den ...van eenige sol-...troepen, maar de ...te zich zoo daar-...elijk een luitenant ...d. ...aat gekomen, waar de ...arie woont, verzocht deze ...leider, hem op zijn eerewoord een oogenblik vrij te laten. Dit werd toegestaan, en eenige minuten later kwam de schout-bij-nacht zijn woning uit, nu in zijn gala-uniform, met al zijn decoratiën. De luitenant wist niet wat hij zeggen moest, om zich te verontschuldigen, maar de schout-bijnacht verzocht hem, nu niet naar de gevangenis maar naar generaal Salletta mede te gaan, waar een klacht tegen den commandant van het fort werd ingesteld.

— Vrijdag 23 Nov. heeft een aardbeving groote schade veroorzaakt te Messina en te Reggio. Te Messina heeft men één doode en drie gewonden; in de gevangenis hebben de gevangenen van de gelegenheid willen gebruik maken om geweld te plegen en te ontvluchten. Te Reggio had men tot des ochtends acht uur zes schuddingen gevoeld. De huizen te Palmi, Sominara, San-Eufemia en nog andere oorden hebben veel geleden. Men vreest dat menig mensch onder het puin gebleven is. Een trein, die van Pizzo kwam, is bij Bagnara moeten blijven staan; de weg was zoo versperd dat hij de reis naar Reggio onmogelijk kon voorzetten.

Voor zoover bekend, hebben zes personen het leven verloren, terwijl velen werden gewond.

— Te Parma is het tweede diocesaan congres voor kerkmuziek gehouden in het bisschoppelijk palijs onder voorzitterschap van den bisschop. Aanwezig was ook de bisschop van Borga San Donnino. In de kathedraal en het conservatorium werden uitvoeringen van Palestreinsche muziek gegeven.

Dit congres is met toestemming van Z. H. en onder werkelijke leiding van den ordinaris gehouden, ingevolge het nieuwe reglement op de kerkmuziek, door de H. Congregatie der Riten in Juli ll. uitgevaardigd.

Z. H. Leo XIII heeft besloten op 19 December a. s. een consistorie te houden, waarin eenige Bisschoppen zullen worden gepreconiseerd.

Belgie.—Sinds Woensdag worden elken dag een menige arme vrouwen en meisjes toegelaten in het anders streng gesloten park van Lacken. Die menschen zijn van zakken en manden voorzien, waarin zij het hout meedragen, dat door den storm van de boomen gerukt is. Eenigen hebben zelfs karretjes meegebracht.

Woensdagochtend wandelde de koning door het park en sprak verscheidene der armen aan. Een arm zeventig-jarig vrouwtje, dat hij in het Vlaamsch aansprak, en dat „mijnheer de koning" een uitvoerig verslag van hare armoede deed, terwijl zij met moeite haren eenigen zak volsprokkelde, boezemde den vorst veel belang in; hij liet haar, acht zakken hout thuisbrengen.

Van acht uur's morgens af was de toegang voor iedereen opengesteld, maar daar eenige mannen van de goedheid des konings misbruik maakten door geheele fruitboompjes uit te rukken, werden van 12 uur af alleen vrouwen toegelaten.

Duitschland. — Het onderzoek in de zaak van den joodschen kapitien Dreyfus heeft aan het licht gebracht, dat er te Parijs ecn uitgebreide spionnendienst was georganiseerd. Spoedig kwam men tot de ontdekking, dat twee Duitechers, Schönbeck en Von Cassel in het bezit van aan het ministerie van Oorlog ontvreemde documenten waren. Ook moeten de namen van hun medeplichten onder wie een Fransch sergeant, bekend zijn. *Havas* verzekert zelfs, dat verscheidene personen aan het ministerie van Oorlog zijn gecompromiteerd.

Van den anderen kant wordt meegedeeld, dat de Parijsche correspondent ...de *Times*, Von Blowitsz, zich uit de voeten heeft gemaakt. Ook dit wordt ...mer de geheimzinnige zaak Dryfus in in verbrand gebracht. Veel wijzer wordt men door dit alles voorloopig niet.

Een ander schandaal houdt thans weer de gemoederen te Parijs bezig. De firma Allez had veldflesschen voor het leger geleverd, die werden afgekeurd, maar wist dezelfde flesschen later als nieuwe te doen aanneemen.

Dit lekte uit nu boden de hoofdredacteuren van vijf dagbladen aan, voor 100.000 frank te zullen zorgen. dat tegen de firma geen gereehtelijk vervolging zou worden ingesteld, Maar anbladen zwegen niet en de verdediging der vijf hoofdredacteuren had niet de gewenschte uitwerking. De firma Alglez dreide nu, de vijf journalisten wegens oplichting te zullen vervolgen, wat door gevolg had, dat hun bladen hemel an aarde bewogen om een procces te voorkomen. Of zij zullen slagen, zullen wij moeten afwachten.

Duitschland.—Men zal zich nog herinneren, dat in den nacht van 28 op 29 September jl. te Anrath de familie R. vermoord werd; dat de moordenaars per rijwiel gekomen en gevlucht waren en kort daarna de eene nabij Anrath, de andere bij Bremen aangehouden werd. Door de rechtbank te Dusseldorf zijn deze twee personen, de gebroeders T. en J. Wirtz. te dier zake ter dood veroordeeld.

— Aan Vorst Hohenlohe Schillingsfürst, den nieuwbenoemden Rijkskanselier heeft men te Straasburg, waar hij tot nu toe als gouverneur van het Rijksland resideerde, een allerharte lijkste afscheid-ovatie gebracht met zang en fakkellicht. Omstreeks 10,000 personen namen daaraan deel. In antwoord op een toesprak van den burgemeester Back, verklaarde de Vorst ook als Kanselier de belangen van het Rijksland te zullen behartigen.—Den 5 Dec., wet men, komt de Rijksdag bijeen.

— De Erf-Groothertog Carl August van Saksen-Weimar-Eisenach [de 51jarige zoon van Groothertog Karel en Prinses Sophie der Nederlanden] is te Kaap St. Martin (eiland Madera), waarheen hij zich tot herstel van gezondheid had begeven, plotseling veel erger heworden. Het schijnt longontsteking te wezen. De huisdokter der Groothertogelijke familie lamilie Dr. Pfeiffer, is vertrokken, om naar den patiënt te zien. Dinsdag-nacht is hij overleden.

Frankijk. — Aan de prefectuur van politie te Parijs heerschte verleden week groote sensatie wegens het eindelijk arresteeren van den sinds jaar en dag "onvindbaren" Panama-held Arton! Suzanna Néjy, een dame, met wie Arton indertijd een poos gereisd had, had zich 16 September te Marseille ingescheept naar Haiphong, in Tokin. Wat moest zij dáár zoeken? Natuurlijk, niemand anders dan Arton. Fluks telegrafeerde de politie naar alle havenplaatsen en zie, te Saignon, daar werd zij opgewacht door een corpulent heertje met een rood kleurtje en een lorgnet—wel, precies den langgezochten Arton, dien zij echter „dokter" noemde; maar dat laatste moest natuurlijk een list zijn. De „dokter" maakt verder de reis mede, niet naar Haiphong, maar naar Hongkong. Een nieuw bewijs! De commissaris van Saigoen seide naar den gouverneur-generaal van Cochin-China, deze naar den gouverneur van Haiphong, deze naar Parijs en van dáár werden bevelen gezeid naar Hongkong, waar Dr. D. bij het aan wal stappen, ondanks al zijn protesten en die van Susanna, werd in hechtenis genomen. Helaas! Bij onderzoek is gebleken dat hij de zoon van een Parijsch bankier was maar,.....Arton niet. Deze is en blijft „onvindbaar," evenals Herz „ongeneeslijk!"

Engeland.— Uit alle deelen des lands komen jobstijdingen omtrent de ongelukken en de schade door den storm van Woensdag en Donderdag aangericht. Nabij Hull verging het schip *Culmore* met 22 koppen. Talrijke andere schipbreuken kwamen voor. Te Worthing werden zeven lijken aangespoeld, vermoedelijk afkomstig van het schip *Zadne*. Te Yarmouth verkeert men in groote bezorgdheid over de visschersvloot. Ook overstroomingen veroorzaakten vooral in het zuiden des lands aanzienlijke schade. Op de lijn tusschen Londen en Dover had had een verzakking plaats, die het verkeer tot stilstand bracht. Vooral de Theems zwol, door den vloed opgestuwd, geweldig aan, zoodat te Windsor en te Eten het water een ongekend peil bereikte. Te Bath liep het zelfs zoo erg, dat duizenden lieden uit hunne woningen werden verdreven. Kortom, het lage Nederland kwam er ook ditmaal weder weel beter af, dan menige hooggelegen streek aan de overzijde.

Spanje.— In de Spaansche Cortes interpelleerde een der afgevaardigden de regeering er over, dat zij ongehinderd het gerucht had laten verspreiden, dat de koning en de koningin-regentes tot de vrijmetslearij behoorden.

De minister-president Sagasta antwoordde, dat geen van beiden van die sekte deel uitmaakte en voegde er nog ten overvloede bij, dat hij zelf vroeger vrijmetselaar was geweest, maar uit dat genootschap was getreden, toen hij wist, dat de Kerk het veroordeeldde.

Een andere afgevaardigde interpelleerde de regeering over de wijding van een Aglicaansche bisschop te Madrid door den Aglicaansche aartsbisschop van Dublin, wat in zijn oog een schending der grondwet was.

Minister Sagasta antwoordde hierop, dat hij als katholiek die zaak betreurde, maar dat de regeering niets anders had kunnen handelen, dan ze gedaan heeft.

—De anarchist Franch, door de rechtbank te Barcelona ter dood veroordeeld, wegens de aanslagen, welke hij daar pleegde, zal weldra ter dood worden gebracht. De staatsraad te Madrid heeft ten minste geen termen gevonden, om het vonnis der rechtbank te wijzigen. In den volgenden ministerraad zal de zaak ter sprake komen. Vermoedelijk zullen de ministers evenmin het vonnis der rechters van Barcelona vernietigen.

— Salvador die den bom in het Liceotheater te Barcelona wierp, is Woensdag 25 Nov. morgen te 5 uur terechtgesteld.

Denemarken.—Een maatschappij wil een spoorweg aanleggen tusschen Reijkjavik en Rangavala—Sijssel op het eiland IJsland. Dit zou dan de eerste spoorweg op IJsland zijn. Verder wil zij een stoomvaartlijn tusschen Engeland en IJsland oprichten, die des zomers tweemaal, des winters eenmaal in de maand zou varen. De Adthing op IJsland heeft aan de maatschappij voor deze beide ondernemingen een jaarlijksche subsidie van 50.000 kronen gedurende 30 jaren toegestaan.

Rusland.— Vergeleken met het praalvertoon bij de overbrenging van het stoffelijk overschot van Keizer Alexander van Rusland ven Moscou naar St. Petersburg, is de bijzetting Maandag in den grafkelder van de St. Petrus en Pauluskerk eene betrekkelijk eenvoudige plechtigheid geweest, maar daarom niet minder indrukwekkend. Om half elf verkondigde een signaal van 3 kanonschoten van de vesting, dat de deelnemers aan de plechtigheid zich te verzamelen hadden: de leden van het Hof, de grootwaardigheidsbekleeders de verschillende deputatien, de gestelijkheid, enz. enz. 2 wapen-herauten plaatsen zich nu voor den hoofdingang van de kathedraal, om achtereenvolgens binnen te laten de leden van het „corps diplomatique," met hunne echtgenooten, en de vertegenwoordigers der vreemde Souvereinen en Regeetingen, die zich rechts van de katafalk opstelden. De Keizer, de Keizerin, de vreemde Vorsten, de Grootvorsten en de Grootvorstinnen werden in de katedraal ontuangen door Mgr. Paladius, Metropolitaan van St. Petersburg gevolgd door de leden der H. Synode met het kruis en het gewijde water. Zoodra de Keizer plaats had genomen, begon de dienst, na afloop daarvan de leden der keizerlijke familie achtereenvolgens ieder van het overschot een laatste afscheid namen. 8 Generaals verwijderde toen het zware rouwkleed, dat over de kist was gespreid, en legden dat over het altaar, terwijl 10 andere generaals den Keizers mantel in de kist legden en deze vervolgens dicht schroefden. Alsnu stond de Keizer op, om, geholpen door de vreemde vorsten, de naaste mannelijke familiebetrekkingen, de ministers en enkele grootwaardigheidsbekleeders, terwijl de Metropolitaan en de geestelijkheid voorafging, de kist naar de groeve te dragen. Daar werd nog eenstil gehouden voor een laatste gebed, waarna, terwijl daarbuiten geschut-salvo's weerklonken, de kist in de groeve werd nedergelaten. Van de vesting werd op hetzelfde oogenblik, in plaats

...vlag, weer de gewone ge- ...De Keizer bleef nog in de ka- ... tot het graaf was verzegeld. ... plechtigheids was, behalve door vertegenwoordigers uit geheel Rusland en van alle Staten van Europa deelgenomen door vertegenwoordigers uit geheel Rusland en van alle Staten van Europa deelgenomen door gedelegeerden uit Azië en uit Amerika. Aanwezig waren drie Koningen en 3 erfgenamen van kronen onder de groote Mogendheden. Voorts alle Russische gezanten in het buitenland "corps diplomatique" en al de gouverneurs der verschillende provinciën. De laatste eerewacht bij het overschot werd gevormd door manschappen van de binnen- en buitenlandsche regimenten, waarvan de Keizer chef was.

— Het huwelijk van keizer Nicolaas II met groovorstin Alexandra Feodorowna [prinses Alix van Hessen] zal, naar thans met zekerheid wordt gemeld, op 23 dezer door den metropolitaan van Petersburg worden voltrokken. De Vorstin, die naar Petersburg vertrokken om de begrafenis van Keizer Alexander III bij te wonen, zullen ook bij her huwelijk van den nieuwen Czaar tegenwoordig zijn.

— Volgens een particulier bericht aan de *Magdeburgische Zeitung* is de toestand van den Czarewitch troonopvolger, Georg Alexandrowitch, sterk achteruitgegaan door de opvinding en aandoeningen van den laatsten tijd. Hij heeft herhaaldelijk bloedspuwingen gehad, en men vreest 't ergste.

— De Minister van Buitenlandsche Zaken, Von Hiers, en van Oorlog, Wannowsky, moeten ontslag hebben gevraagd. Het laatste is geweigerd ; het eerste zal misschien, zoo al niet dadelijk, dan toch later, wegens gezondheidsredenen, bewilligd moeten worden. Als Von Gier's opvolger wordt genoemd Prins Lobanoff, gezant te Weenen.

—„ Avances," van Bulgaarsche zijde, wel wat vroeger zeker gedaan, moet Keizer Nicolaas II beantwoord hebben met eene weigering, om eene aangediende „buitengewone deputetie" te ontvangen, onder verklaring, dat hij ook op het punt der Bulgaarsche aangelegenheden de staatkunde zijns vaders denkt te blijven volgen.

— Het Russische officieele militaire blad *Russki Invalid* bevat een artikel, naar aanleiding van den 100n gedenkdag der verovering van Warschau door de Russen, dat groote ergenis onder de Polen wekt. De schrijver, kolonel Orlow, van den Generalen Staf, beschrijft met cynische uivoerigheid, hoe daarbij 10,000 Polen — mannen, vrouwen en kinderen— door de Russische soldaten gedood werden, en somt daarna de rijke belooningen op, welke aan generaal Suwarow en de andere overwinnaars ten deel vielen. Onder Keizer Alexander III— die niet veel met Polen ophad— werd steeds alles vermeden, wat de Polen kwetsen kon, en dit artikel, waarin hunne gevoeligheid zoo volstrekt niet wordt ontzien in een officieel bled, zoo kort na 's Keizer dood, heeft groot opzien veroorzaakt. De Gouverneur van Polen, General Gurko, meet reeds bij Keizer Nicolaas er op hebben aangedrongen het tegenwoordige harde Regeeringsstelsel voor Polen te handhaven.

—Tijdens hunne aanwezigheid als officieele deputatie bij de begrafenis van den ouden en het huwelijk van den nieuwen Czaar hebben de franschen zich, volgens den correspondent der *Köln. Ztg.* aldaar, alle mogelijke moeite gegeven om de algemeene aandacht op zich te vestigen. „De Franschen hebben de marine-instellingen en de kazerne der garde bezocht, zij hebben in de Fransche ambassade een volslagen tentoonstelling van de prachtigste kransen uit Frankrijk gehouden, en vervolgens de kransen in optocht naar de vestingskathedraal gebracht. Duizenden kleine, uit Frankrijk gezonden ruikertjes *souvenirs de France*, zijn rondgedeeld. Admiraal Gervais, de "held van Kroonstad" uit het jaar 1891, heeft de Russische marine-cadetten voor zich laten defileeren onder de tonen der *Marseillaise;* hij heeft hun diep geroerd "Restez toujours amis de la France! toegeroepen en den wensch te kennen gegeven, dat de muziek ook de Russische keizerhymne zou spelen. Alle aanwezigen zongen toen het lied, waarin de Voorzienigheid gesmeekt wordt, den alleenheerscher te beschermen; prach-

tig past dit bij de *Marsei*... in den tyrannen wordt verzek... onrein bloed in stroomen zal v...

Of 't Fransch-Russisch verbond is — zegt een belgisch blad — of veeleer de natuurlijke geneigdheid der zonen van éénen stam, — zeker is het, dat de Vlaamsche hoogleeraar Julius Sabbe, uit Brugge, een oproeping tot zijne noordelijke broeders richt om eene "*aansluiting tusschen Nederland en België*" tot stand te brengen. De heer Sabbe, die den Staat van zaken door een wel wat al te zwarten bril bekijkt, blijkt te wenschen : zooal geen diplomatiek bondsverdrag, dan eene toevolkingnadering, welke vaak sterker en levenskrachtiger is dan eene aan de groene tefel geteekende overeenkomst.

Laat ons zegt hij, aan Europa zooveel blijken als mogelijk geven, dat, is de stoffelijke éénheid der Nederlanden jammerlijk verbroken, eene zedelijke éénheid, die dagelijks sterker wordt, hare plaats heeft genomen, en dat de gevaren die één van ons beiden bedreigen mochten, de twee naast elkander zouden vinden staan. Het ware al iets de brok zoo dik te doen voorkomen, dat zij den lust tot slikken in onze natuurschap deed overgaan.

En meen nu maar niet dat er niets dringt, dat de gevaren droombeeldig zijn, omdat ze zich verschuilen. We worden beloerd en gelust en zouden wel eens, gansch op het onverwachts, de inzet kunnen worden bij het groote Europeesche schaakspel.

In Frankrijk wil de hypnotische droom der Rijngrens maar niet verzwinden. Dat geldt vooral ons, Belgen, wier verdwijding van de wereldkaart, ook het uwe, Noord-Nederlanders, tot onvermijdelijk gevolg zou hebben.

Wat van Duitschland te vreezen is, weet gij beter dan wij, en of er op Engeland wel mag gerekend worden, is nauwelijks een raadsel.

Laat mij uwe aandacht roepen op enkele vleugmaretjes, weinige maanden oud pas, als op gulpjes rook, die genoeg zeggen welk vuur er ergens smeuleu moet, en hoe wij standvastig op de hoede moeten zijn, hand in hand, zij aan zij.

In Juni stelde de Engelsche *Truth* — oh! grapsgewijze ! — aan Duitschland voor, Holland in ruil te ontvangen voor dn teruggave van Elzas-Lotharingen aan Frankrijk.

Eene grap? — Ja, maar in verband met vroegere diplomatische geruchten van verzoening tusschen Duitschland en Frankrijk ten koste van Holland en België. En dat alles komende langs Engelscn kanaal.

Een ander Engelsch blad, *The Economist*, wees er kort na dien op, hoe kleine staten kunnen gevaarlijk worden voor den wereldvrede. Het gold wel Servië en de mogelijkheid van oorlogsverwikkelingen aldaar, maar het blad haalde er ook Nederland en België bij, ten bewijze zijner redevoering, en zegde: "België is een rijk en zeer beschaafd koninkrijkje; maar doordien het niet in staat is zich te verdedigen, rijst het gevaarlijke vraagstuk van het oogenblik op, en dit vraagstuk zou zich opnieuw kunnen voordoen, indien Duitschland geregeerd werd door eenen vorst of minister, die lust had in éénen slag schepen, koloniën en handel te veroveren, door Holland in te lijven.

Of zulke gedachten in Duitschland voedsel vinden ?

Een voorbeeld uit de honderd, en ook kersversch :

Das Neue Blatt van Juni gaf een artikel, waarin geëischt werd, dat Holland aan Duitschland zou afgestaan worden om de koloniën, „Men zou overigens," zegt bedoeld blad, „kunnen tot akkoord komen en België aan Frankrijk afstaan. Daarbij, de Hollanders zijn meer Duitschgezind, dan zij het wel laten blijken. En zoo hieraan nog mocht getwijfeld worden, zou men desnoods den erfprins van Pruisen met Koningin Wilhelmina kunnen verbinden, en het groote rijk ware één en machtig, en zijn vorst zou de schoonklinkende namen dragen van Willem III, keizer van Duitschland, koning van Pruisen en der Nederlanden.'

Altijd droomen!' zult gij zeggen. Goed maar vindt ge ze niet wat aanhoudend en wat algemeen, en van aard zekere zorg te wekken ?

En in Frankrijk droomt men nog het meest van al in dien zin, wat ons vrij onrustig maakt.

Ik wijs niet eens op de gedurige aantijgingen en verzinsels van mevr. Adam.

de... Kar...

Frankrijk w... over hem, zeg... volgden de po... die was: „de ... Frank meer do... rijsche kusten; ... Engelsche mach... Nederland, en, „... de (!) grenzen," do... gië en Antwerpen... bond met Rusland."...

„Tot dit politiek do... wij heden trachten te gerak...

Ziedaar bij drie naburen... dachten, dezelfde droomen, als... maar, ik herhaal het, de aanhoudendheid en ook nog de reeds zichtqare gedeeltelijke uitvoering er van, hier en daar, is van aard om ons wakker te houden op te wacht, en niets is gering te achten wat onze waakzaamheid kan onderhouden en doen blijken.

Men verwijt ons klein en zwak te wezen. Laat ons dubdel groot en sterk worden door eendracht. *L'union fait la force*, en dan: *Je Maintiendrai!*

Men verwijt u Duitschgezind, ons Franschgezind te wezen. Laat het uit alles zonneklaar schitteren, dat wij maar éene gezindheid hebben: de broederlijke Nederlandschgezindheid.

Ziedaar wat de vermaarde voorvechter der Nederlandsche idee zegt. Nogmaals: hij is te zwartgallig en ziet uitingen van dit of dat buitenlandsch blad, dat met het gewone gebrek tenlandsch blad, dat met het gewone gebrek aan keunis over ons land oordeelt, voor bedreigingen van beteekenis aan.

Maar zijne grondgedachte is juist: een materieel verzet tegen de ons overwegende overmacht zal altijd, ook bij de grootste krachts-inspanning, onmogelijk blijven.

Wij moeten streven naar de *zedelijke* grootheid en eendracht.

Azie.—Reeds met een enkel woord maakten wij in ons vorig nummer gewag van gruwelen, die opnieuw in Armenië gepleegd zijn. Thans blijkt, dat zij een nog veel grooteren omvang hebben, dan men eerst had gedacht. Zooals gewoonlijk, doen daarover verschillende lezingen de ronde.

De *Standard* verneemt uit Warna, dat de slachting onder de bevolking van Moneh door Turksche troepen een gevolg is geweest van de weigering der bevolking om haar belasting te betalen. Bij de aankomst der troepen moet wel de bevolking de wapenen hebben neergelegd, maar de gouverneur besloot, toch een voorbeeld te stellen en gaf den soldaten last, op de bewoners van vijf en twintig dorpen te schieten, zoodat er eenige duizenden werden gedood.

De Engelsche consul begaf zich ter plaatse en maakte een verslag op, dat den sultan werd toegezonden. De gouverneur der provincie beschuldigt echter den consul, dat de hij bevolking heeft opgestookt, en stelt hem verantwoordelijk vooor de gevolgen.

Een officieele nota van het Turksceh gezantschap te Londen geeft van het gebeurde deze voorstelling : Armenische roovers en een opgestane Koerdistam hadden verscheiden Mahomedaansche dorpen verbrand of verwoest. Daarop zijn geregelde Turkische troepen uitgezonden, die de orde herstelden, maar zich niet aan buitensporigheden schuldig maakten.

Alle Engelsche bladen staan vol over deze nieuwe Armenische gruwelen en de *Times* maakt den tekst openbaar van een memorie, door de Armenische vereeniging te Londen aan den minister van Buitenlansche Zaken, lord Kimberley, gezonden, waarin de afschaffing van het tegenwoordig bestuur vraagt en de goedkeuring zou dragen en onder het onmiddelijk toezicht van Engeland en der andere mogendheden zou staan, die het tractaat van Berlijn hebben geteekend.

Bij deze petitie is een afschrift gevoegd van een brief, dat den 9en November te Londen ontvangen, en waarin verklaard wordt, dat het een herhaling is van de 1876 in Bulgarije bedreven gruwelen. De schuld van alles wordt geweten aan don den Eurkschen gouverneur.

De brief der Armenische Cristenen komt in hoofdzaak hierop neer :

Daar eenige Koerden dena Armeniërs vee hadden ontstolen, vielen dezen de

— Doo... Japansche Regeering is thans antwoord gegeven op de nota van den Amerikaanschen gezant te Tokio, waarin gevraagd werd of het aan Japan welgevallig wezen zou, wanneer President Cleveland tot beëindiging van den oorlog met China bemiddelend optrad. In dat antwoord wordt gezegd, dat Japan, hoewel grootelijks waardeerend de gevoelens van vriendschap, die dit aanbod aan de Vereenigde Staten hebben ingegeven, met het oog op het buitengewoon groot succès zijner wapenen reden heeft om te verlangen, dat China zich met mogelijke vredes-voorstellen rechlstreeks tot Japan wenden.

Juist weêr iets voor deze "dappere superbe ende preciese natie," gelijk onze voorouders de Japauners qualificeerden.

Het is duidelijk, dat de Japanners Port-Arthur en Mukden zullen willen veroverd hebben, alvorens in onderhandelingen te treden, en volgens de berichten uit Yokohema bestaat inderdaad kans, dat zulks spoedig geschieden zal. Eerstgenoemde plaats moet thans geheel zijn ingesloten door het leger, onder veldmaarschalk Oyama, terwijl van de troepenmacht, die ouder veldmaurschalk Yamagata Noorwaarts rukt, mede zeer gunstige berichten heeten te zijn ontvangen.

Amerika.— Te New-York is het met de onveiligheid op de openbare straat reeds zoo ver gekomen, dat dezer dagen een bende roovers een tram aangehouden en de passagiers uitgeschud heeft. Door het vreugdegeschreeuw dat de roovers over hun buit aanbieven, werd de aandacht van een politiepost getrokken. Van de achtervolgden werden slechts twee schurken in arrest genomen; bij den eene werden gevonden twee gouden dameskettingen een portemonnale en 16 dollar in papier; bij den andere drie gouden kettingen.

—Verleden Donderdag onderging een terdoodveroordeelde te Pittsburg zijn straf, natuurlijk door middel der electriciteit, die een stroom van 4600 volta's door zijn lichaam liet gaan. Een tijd geleden echter werd door Dr. d'Arsonval, te Parijs, beweerd, dat de electriciteit in vele gevallen den mensch niet doodt, maar slechts verdooft. De uitvinding van Dr. d'Arsonval werd op den terechtgestelde toegepast en in minder dan een half uur was de zg. doode weer springlevend.

In New-York zal er binnenkort weer een door middel der electriciteit worden terdoodgebracht, en nu heeft de gouverneur toestemming gegeven aan een aantal geneesheeren, om ook op dezen hun kunst te beproeven; zelfs heeft hij den veroordeelde, zekeren Wilson, beloofd, dat hij het leven zal behouden, als de dokters er in slagen, hem weer levend te maken. Wilson is hier zeer mee in zijn schik; 't is een laatste kans op behoud.

Het publiek schijnt met die kunstjes echter niet gediend; althans een petitie, met een massa handteekeningen voorzien, is naar den gouverneur gezonden, met het verzoek om die proefneming maar achterwegen te laten.

ADVERTENTIEN

...RACAO.

...mo :
...deren.. 1,50
...t God.. 2,—
...bidding.. 2,50
... 2,—
Mag... ...aarheid .... 2,—
id.
1d, ... ,50

...i un ... ...gnita encuaderná propio pa regalo.

Tambe "*Sagrado Coerazon*" i "*Pidi i lo boso haja*" di diferente prijs.

Coleccion completo gebinder di "La Union;" i un cantidad chiquito di último aña, gebinder na Holanda masjar boenita. A sobra mi ainda algun egemplar di "*De Jood*," koe mi ta realiza nan na un florin.

AURELIO ALVAREZ.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice, porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño había venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima! Yo diría más bien, qué verguenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿qué es la justicia naturaleza? ¡Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo: ¿No es verdad?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodríguez, de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?... Espera un poco todavío. ¿Qué es la enfermedad del hígado? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento. La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada; los ojos y la piel toman un color amarillento; se sienten náuseas y frecuentes vértigos; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos; vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hasta una docena de desórdenes orgánicos. Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio y á otros crímines. Pero ¿por qué un niño se había de ver afligido por esa enfermedad? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodríguez llevó á su hijo á los baños de Málaga; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción de la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por 'Jarabe Curativo de la Madre Seigel.'

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodríguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice: "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V., para que pueda V. ver por si mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños; pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Si á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodríguez.

En conclusión, dirémos que indicaríamos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tad merecida alabanza de los pacientes en ambos sexos y de todasedades. 2

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelph.a		Venezuela,		Caraca	
Vertrekt van NEW YORK....	Oct.	23	Nov.	3	Nov.	14	Nov.	24	Dec.	5	Dec.	11
Komt aan te CURAÇAO	„	29	„	9	„	20	„	30	„	11	„	22
Vertrekt van „	„	30	„	10	„	21	Dec.	1	„	12	„	23
Komt aan te PTO. CABELLO	„	31	„	11	„	22	„	2	„	13	„	24
Vertrekt van „	Nov.	1	„	12	„	23	„	3	„	14	„	25
Komt aan te LA GUAYRA..	„	2	„	13	„	24	„	4	„	15	„	25
Vertrekt van „ ..	„	6	„	16	„	28	„	6	„	18	„	28
Komt aan te PTO. CABELLO	„	7	„	17	„	29	„	7	„	19		29
Vertrekt van „	„	7	„	17	„	29	„	7	„	19	„	29
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	18	„	30	„	8	„	20	„	31
Vertrekt van „	„	9	„	20	Dec	1	„	9	„	21	„	30
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	10	„	21	„	2	„	10	„	22	„	—
Komt aan te NEW-YORK...	„	16	„	27	„	8	„	16	„	28	Jan(95)	6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Oct.	30	Nov.	10	Nov.	21	Dec.	1	Dec.	12
Komt aan te MARACAIBO......		31		11		22		2		13
Vertrekt van "	Nov.	7		18		28		8		16
Komt aan te CURAÇAO........		8		19		29		0		20

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAZAO.